

Kirkeministeriet

Folketingets Kirkeudvalg
Christian.Langballe@ft.dk
Lov@ft.dk

Kirkeudvalget har ved brev af 24. marts 2017 (KIU L 160 – spørgsmål 2) bedt om min besvarelse af spørgsmål:

”Ministeren bedes redegøre for økonomistyringen for lovforslaget, da man kan frygte, at et stort økonomisk træk fra Provstiernes økonomi (både i forhold til forsøgene og det forhold at provsterne skal tilføres ekstra præstelig bistand) og Fællesfondens økonomi, hvilket igen kan føre til en forhøjelse af kirkeskatten.”

Svar:

Udgangspunktet i lovforslaget er, at deltagelse i forsøg skal finansieres lokalt af de menighedsråd, der deltager i forsøg, jf. lovforslagets § 11, stk. 1. Det betyder, at de direkte udgifter til samarbejdet, herunder systemmæssig understøttelse m.v., som udgangspunkt finansieres af de deltagende menighedsråd i samarbejdet. Det er således en lokal prioritering og et lokalt valg at deltage i forsøg, jf. de specielle bemærkninger til lovforslagets § 11, stk. 1.

Det er ligeledes udgangspunktet ved forsøg, hvor opgaver, kompetence og finansiering placeres hos provstiudvalget, idet det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 11, stk. 2, at ligningen for de menighedsråd, der deltager i sådanne forsøg nedsættes tilsvarende som led i den almindelige budgetproces.

Det er korrekt, at placeringen af finansieringen af opgaver i provstiet, der tidligere har været varetaget af menighedsrådet, kan medføre en udgift for provstiudvalget, som ligger ud over det beløb, menighedsrådet har brugt til opgaven. Det kan særligt være tilfældet i opstartsfasen, hvor provstiudvalget evt. skal investere i nye systemer, nye medarbejdere og ny ekspertise, herunder køb af konsulentytelser eller kompetenceudvikling af nuværende medarbejdere. Det kan endvidere have betydning, at mange af menighedsrådets opgaver hviler på en frivillig arbejdskraft. Dermed er der ikke er budgetteret med lønudgifter til disse opgaver. Men når opgaven placeres i provstiudvalget, er der ikke længere tale om frivillig varetagelse af opgaver, hvorfor de bliver forbundet med en lønudgift. Stordriftsfordele kan evt. afhjælpe en del af denne problematik. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 11, stk. 2.

Det kan således ikke udelukkes, at et forsøg samlet set kan medføre en stigning i den lokale kirkeskat, hvis det ikke kompenseres gennem besparelser eller ved justering i ligningen til de pågældende menighedsråd.

Jeg vil i den forbindelse bemærke, at lokale udgifter til forsøg – og til andre lokale opgaver – prioriteres og besluttet lokalt efter de almindelige bestemmelser i lov om folkekirkens økonomi §§ 4 – 7 a. Ligningsbeløbet til provstiets kirkekasser og provstiudvalgskassen fordeles således mellem sognene/provstiet i forhold til opgaver og aktiviteter og ikke i forhold til, hvor meget det enkelte

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
www.km.dk

Telefon 3392 3390
Telefax 3392 3913
e-post km@km.dk

Dokument nr.: 38730/17

Dette dokumentnr. bedes oplyst ved henvendelse til Kirkeministeriet

Dato: 3. april 2017

sogns folkekirkemedlemmer faktisk har bidraget til ligningsbeløbet gennem betaling af kirkeskat. Der indgår således en fællesskabsbetragtning, og jeg vurderer det hensigtsmæssigt, at der gennemføres forsøg med det sigte at give menighedsrådene større frihed til at organisere sig individuelt inden for ligningsfællesskabet. Det skal hertil nævnes, at der også i dag sker en fælles prioritering af ligningsområdet midler i forhold til samarbejder mellem menighedsråd i henhold til gældende lovgivning.

Det er hensigten, at de økonomiske konsekvenser ved forsøg, herunder en evt. påvirkning af kirkeskatten, skal indgå som et element i evalueringen af de pågældende forsøg.

Om de udgifter, der finansieres af fællesfonden og baggrunden herfor, henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 11, stk. 3. I forhold til disse udgifter bemærkes, at pengene hertil skal findes som led i den almindelige prioritering i fællesfondens midler, idet landskirkeskatten som bekendt ikke må stige.

I forhold til spørgsmålet om evt. ekstra præstelig bistand er jeg opmærksom på, at når provsten får nye opgaver, vil det betyde, at vedkommende får mindre tid til præstearbejdet i sognet.

Det skal i den forbindelse nævnes, at det er biskopperne, der fastsætter omfanget af den gejstlige betjening i de enkelte sogne, herunder eventuel frigørelse af provsten til andre opgaver i provstiet.

Ved forsøg, hvor opgaver, kompetence og finansiering placeres hos provstiudvalget, skal der tages stilling til, hvorvidt og i hvilket omfang forsøget vil betyde, at provsten bør aflastes for præstearbejdet og i givet fald, hvordan den gejstlige betjening i sognet skal dækkes. Denne afklaring vil ske i et samarbejde med biskoppen og forsøgsdeltagerne. Ligeledes skal dette emne indgå i evaluering af de pågældende forsøg, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.4.4.

Det op til de enkelte sogne som led i budgetprocessen i provstiet at finde midler til eventuel oprettelse af en lokalfinansieret præstestilling f.eks. til aflastning af provsten, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.4.4. På samme måde har biskopperne mulighed for at finde aflastning til provsterne indenfor stifternes eksisterende præstebevilling på samme måde, som det allerede sker i dag.

Mette Bock

Kirkeministeriet

/ Christina H. Jacobsen

Dokument nr.: 38730/17

Side 3